

LXII.

Forslag til Lov

om

Saltvandsfiskeri.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 18. Februar 1931.*)

Kapitel 1.

Almindelige Bestemmelser,

der gælder for alt Saltvandsfiskeri paa dansk Søterritorium, for saa vidt de ikke er indskrænkede eller udvidede ved de for enkelte Vandomraader givne Forskrifter, se Kap. 2 og 3.

§ 1.

Paa dansk Søterritorium skal det med de i denne Lov fastsatte Begrænsninger staa alle og enhver, der enten har dansk Indfødsret eller i de sidste 2 Aar har haft fast Ophold her i Landet, frit for at *drive Fiskeri* overalt, hvor ingen særlig Ret til Fiskeriets Udøvelse haves.

Drives Fiskeriet af et Selskab, skal dets Bestyrelse have Sæde i den danske Stat og Deltagerne opfylde de fornævnte Betingelser.

Drives Fiskeriet fra Fartøj, skal dette opfylde Betingelserne for at kunne sejle under dansk Flag, hvorhos $\frac{2}{3}$ af Besætningen skal opfylde de i denne Paragraf, 1ste Stykke, fastsatte Betingelser. Saavel Rederi som Fører er ansvarlig for disse Betingelsers Tilstedeværelse.

I øvrigt skal det — med de Undtagelser, som følger af internationale Overenskomster — være forbudt at drive Fiskeri paa dansk Søterritorium, selv om det sker i Forening med danske Undersaatter.

Ministeren for Søfart og Fiskeri kan, naar det efter hans Skøn er af Interesse for Fiskeriets Udvikling, meddele Dispensation fra foranstaaende Bestemmelser.

Ved kongelig Anordning kan der fastsættes Regler for, hvorledes fremmede Fiskerfartøjer, som sejler eller ankrer paa dansk Søterritorium, har at forholde sig.

*) Se Tillæg A. Sp. 2305; Tillæg B. Sp. 363; Landstingstidenden: Fremsættelsen Sp. 7, 1ste Behandling Sp. 62, 2den Behandling Sp. 671, 3die Behandling Sp. 697.